

ΟΙ ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΤΩΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝΩΝ ΛΗΣΤΩΝ

ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΑΛ ΚΑΠΟΝΕ ΚΑΙ ΤΟΥ ΤΖΑΚ ΝΤΑΪ ΑΜΟΝΤ

“Αλ Καπόνε, ο βασιλεύς των λαθρεμπόρων.”

Τὰ πρώτα βήματα ἐνὸς κακοῦργου. Ὅταν ἔγινε ἀρχιλαθρέμπερος. Οἱ ὑπασισταὶ του. Πῶς γλύτωσε ἀπὸ μιᾶ δολοφονικῆ ἀπόπειρα. Ἡ τιμωρία τῶν προδότην. «Ἐστὶ ἐκδικεῖται ὁ Καπόνε!...» Ἡ ἐγκληματικὴ δράσις τῶν ἀδελφῶν Ντᾶϊαμοντ. Τὸ πρῶτον τους κακοῦργημα. Πῶς ξέφυγαν ἀπ’ τὰ χέρια τῶν ἀστυφυλάκων. Τί ἔκανε ὁ Τζᾶκ γιὰ νὰ φιλήσῃ τὸν νεκρὸ τοῦ ἀδελφοῦ του, κ.τ.λ. κ.τ.λ.

Ἔχοιμε γράφει κ’ ἄλλοτε γιὰ τὴ δράσι καὶ τὰ ἐγκλήματα τοῦ Ἄλ Καπόνε καὶ τοῦ Τζᾶκ Ντᾶϊαμοντ, τῶν δυῶν αὐτῶν Ἀμερικανῶν βασιλέων τοῦ λαθρεμπορίου οἰνοπνευματικῶν ποτῶν. Σήμερα, θὰ σᾶς ἐξιστοήσοιμε πῶς ἄρχισαν οἱ δυο αὐτοὶ ἀρσιμισμοῖτα τὴν αἰματομένην καροῖέρα τους. Ἡ πληροφορίαις πού θὰ σᾶς παραθέσοιμε, εἶνε ἐντελῶς ἀγνωστες. Τίς πῆραξε ἀπ’ τὸ ἀποκαλυπτικὸ ρεπορτάζ πού ἔκανε τελευταία ἕνας Γάλλος δημοσιογράφος στὸ Σικάγο, τὴ σημαντικὴν αὐτῆ τῶν λαθρεμπόρων, σχετικὰ μὲ τὸ παρελθὸν τῶν μεγαλειτέρων κακοῦργων τῆς συγχρόνου Ἀμερικῆς.

Ὅταν ὁ Ἄλ Καπόνε ἄρχισε ν’ ἀπασχολεῖται μόνος του, ὡς ἀρχηγὸς πιά, μὲ τὸ λαθρεμπόριον τῶν οἰνοπνευματικῶν ποτῶν, βρῆκε δυὸ φίλους του, πού τοὺς θεωροῖσε πιστοὺς κ’ ἀρσιμισμοῦν, τὸν Ἀνσέλμιν καὶ τὸν Σκαλίτες, καὶ τοὺς διώρισε ὑπασισταίς του. Ἡ Ξερε, ὅτι οἱ συναγωνιστὰί του θὰ ζητοῦσαν νὰ τὸν βιάζοντο καὶ φρόντιον νὰ λάβῃ ὅλα τὰ κατ’ἀλλήλα προφυλακτικὰ μέτρα. Πρεῖπει τώρα νὰ σημειωθῇ ἐδῶ, ὅτι μέρει τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ὁ Ἄλ ὁ Σημαδεμένος εἶχε κάνει πολλὰς ἀξιότινας πράξεις, μὴ δὲν εἶχε ἀκόμα βράβει τὰ χέρια του σὲ αἷμα...

Ἔτσι εἶχαν τὰ πράγματα, ὅταν μιὰ μέρα ὁ Ἄλ ἔιαθε, ὅτι οἱ... πιστὸς του Ἀνσέλμιν ἤθελε νὰ τὸν σκοτώσῃ, πληρωθεὶς γι’ αὐτὸ ἀπ’ τὸν Τζῶν Τζιόντα, ἕνα ἐπιχειροῦντο ἀντιπάλου του. Ὁ Καπόνε ἔστειλε ἀμέσως δυὸ φίλους του νὰ βροῦν τὸν προδότη ὑπασισταίτου καὶ νὰ προσποιηθῶν, ὅτι κ’ αὐτοὶ δὲν τὸν ἐχόνωναν κ’ ὅτι μετὰ μὲγάλῃ προθυμίᾳ θὰ τὸν ἐξέλαιστεριαν.

Ὁ Ἀνσέλμιν πιάστηκε εὐκολὰ στὴ γῶμα.

—Ναί, ναί, εἰπε, μισῶ τὸν Καπόνε. Ὁ Τζιόντα μάλιστα μού ὑποσχέθηκε μὲγάλῃ ἀμοιβῇ ἂν τὸν ξεκόνη. Καὶ μού φαίνεται, ὅτι ἡ ἐπιθυμία αὐτῆ προέτι νὰ τελειώσῃ μιὰ ὄρα ἀρχήτερα...

Λέγοντας τὰ λόγια αὐτὰ, ὁ Ἀνσέλμιν πῆρε ἕνα περιστρόφου ἀπ’ ἕνα συρτάρι καὶ τῶρα στὴν τσέπη του.

—Μὴν παύρεις τὸ περιστρόφου αὐτὸ, γιατί κάνει πολλὸ θόρυβος! τοῦ εἶπε τότε ἕνας ἀπ’ τοὺς ἀνθρώπους τοῦ Σημαδεμένου. Πᾶρε καλύτερα τὸ δικό μου, πού λειτουργεῖ μὲ λεπτεπιμένο ἀέρος...

Καὶ τοῦ ἔβαλε στὸ χέρι ἕνα περιστρόφου. Τὸ περιστρόφου αὐτὸ ἦταν ἀδειο. Μὰ ὁ Ἀνσέλμιν, παραγμένος ὅπως ἦταν, δὲν πρόσεξε αὐτὴ τὴ λεπτεπιμέρεια. Ἐβαλε τὸ ἄσλο στὴν τσέπη του καὶ τράβηξε γιὰ τὸ σπίτι τοῦ Ἄλ.

Βρῆκε τὸν Καπόνε στὸ γραφεῖο του. Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ εἶχε σκολιάσις γυρισμένης ἐκείνῃ τῇ στιγμῇ τῆς πλάτης. Ὁ Ἀνσέλμιν ἔβαλε σιγὰ—σιγὰ τὸ πιστόλι καὶ τράβηξε δυὸ φροξέ. Ἀπὸ ἔξω μὲ χροῖα ἀκούστησαν, ὡς τριζήμι δοντιῶν καὶ τίποτε περισσότερο. Ὁ Ἀνσέλμιν ἔγινε κατακλινοῦ καὶ ξανακίνησε τὸ περιστρόφου στὴν τσέπη του.

Ὁ Καπόνε γύρισε τότε καὶ τὸν κῆπταξε χαμογελώντας, προσποιόμενος ὅτι δὲν κατάλαβε τίποτε. Ὁ Ἀνσέλμιν ἀνέναντος βαθεῖα. Ὁ ἀρχηγὸς δὲν εἶχε ἀντιληφθῆ τὴν ἀπόπειρά του. Θανατίαια!...

—Ἀπόψε τὸ βράδι, τοῦ εἶπε ὁ Σημαδεμένος, ἀφοῦ τοῦ ἔβαξε μὲ διάκρισι τὸ χέρι, σᾶς προσκαλοῦ σὲ τραπέζι ἐσένα, τὸν Τζιόντα καὶ τὸν Σκαλίτες. Πῆγανε νὰ εἰδοποιηθῶν καὶ τοὺς ἄλλους δυο...

Τὸ δεῖντο παρετέθη σὲ μιὰ ἰδιαιτέρῃ αἴθουσα ἐνὸς ἀριστοκρατικοῦ μπάου τοῦ Σικάγου, πού ἐνοικιάζετο ἀπὸ φίλους τοῦ Καπόνε. Ἐκτός ἀπὸ τὸν Τζιόντα, τὸν Ἀνσέλμιν καὶ τὸν Σκαλίτες, ὁ Καπόνε εἶχε προσκαλέσει καὶ ὀχτὸ δικούς του ἀνθρώπους, στοὺς ἁποῖους εἶχε ἀπόλυτη ἐμπιστοσύνη. Ἐφαγαν κ’ ἦσαν καλὰ.

Στὰ ἐπιδόρπια, ὁ Ἄλ σηκώθηκε νὰ κάνει μιὰ πρόποσι στοὺς τρεῖς καλεσμένους του. Ὑψωσε τὸ ποτήρι του καὶ ἀλλάζοντας ἔα-

φινὰ ἄφρο, εἶπε μὲ βροντοδὴ φωνή : —Ξερωτᾶ τὰ σχέδιά σας, παληανθρώποι! Ξερω πῶς θέλετε νὰ μὲ ξεκόνητε! Τώρα ὅμως θὰ δῆτε τί θὰ λάθετε... Γυρίστε πρὸς τὸν τοῖχο!

—Συγγνώμη, Ἄλ! φθόβρισε τότε ὁ Ἀνσέλμιν, τρέμοντας σύγχρομος.

Ὁ Ἄλ Καπόνε ὅμως τὸν κῆπταξε μὲ λύσσα κ’ ἐσήκωσε ψηλὰ τὸ ποτήρι του. Ἦταν τὸ σήφημα. Τὴν ἴδια στιγμῇ, μιὰ διμορφία ἀκούστηρε καὶ οἱ τρεῖς κακοῦργοι ἔπεσαν κατὰ γῆς, μὲ τὰ σῶματα τραπημένα ἀπὸ ὀχτὸ σφαίρας. Τὸ πῶσιαι εἶχε βραβεῖ στὸ αἷμα.

—Ἐστὶ τιμωροῦ ἐγὼ τοὺς προδότες! εἶπε ἀτάραχος ὁ Ἄλ.

Καὶ βῆκε ἔξω. Αὐτὸ ἦταν τὸ πρῶτον φονικὸ πού ἔκανε ὁ βασιλεύς τοῦ λαθρεμπορίου τοῦ Σικάγου.

Ἀς ἰδοῦμε τώρα ποῖο ἵτηξε τὸ πρῶτον ἐγκλημα τοῦ Τζᾶκ Ντᾶϊαμοντ, μᾶς ἄλλης λαθρεμπορικῆς προσωπικότητος, πού δολοφονήθηκε πρὸ ἐνὸς περὶου ἐτους ἀπὸ ἀνθρώπους τοῦ ἀντιπάλου του Ἄλ Καπόνε, καθὼς λέγεται.

Ὁ Τζᾶκ Ντᾶϊαμοντ καὶ ὁ ἀδελφός του Ἐντι, ἔμειναν ὀρφανοὶ ἀπὸ πολλὸ μαροῖ. Μιὰ ἀγάθι καὶ φηόσια θεῖα τους, τοὺς πῆρε κοντὰ τῆς στὴ Φυλαδέλφεια καὶ τοὺς μεγάλωσε μὲ μὲγάλῃ ἐπιμέλεια. Ὁταν ὅμως τὰ δυὸ ἀδελφᾶ ἐφασσαν σὲ ἡλικία πού μπορούσαν νὰ ζῆσουν μόνου τους, ἐγκατέλειψαν τὴ θεῖα τους—τὴν ἁποῖα δὲν εἶχαν ἀγαπήσει ποτέ, γιατί τὴν εἰφοσκον πολλὰ φηόσιχη καὶ φθοροδομένη—καὶ πῆγανε στὴ Νέα Ὑόρκη ἐνὰ ζῆσιου τῇ ζῶῃ τους.

Στὴν ἀρχή, ἔβγαζαν τὸ ψομὶ τους μὲ τὸν ἀκόλουθο τρόπο: Μόλις ἔβλεπαν στὸ δρόμο κανένα ὑπάλληλο καταστήματος πού κρατοῦσε δέματα στὰ χέρια του, τὸν πλησίαζαν καὶ τοῦ λέγανε:

—Θέλεις νὰ κερδίσεις ἕνα δολλᾶριο; Ἀνέβα στὸ ἔκτο πάτωμα τοῦ ἀντικρινοῦ σπιτιοῦ. Θὰ χροῖσις τὴν πρώτη πόρτα δεξιὰ, θὰ ζητήσις τὴν κερῖα Σμιθ καὶ θὰ τῆς πῆς, ὅτι ὁ Τοῖμ τὴν περιμένει κάτω... Ἀφῆσέ μας τὸ δέμα σου, γὰ ν’ ἀνέθῃς πὸ γοῖγορα. Νά, πάρε καὶ τὸ δολλᾶριο...

Ὅταν ὁ ἀφελὴς ὑπάλληλος ξανακατέβαινε, ἄπρακτος φροσὰ, τὰ δυὸ ἀδελφᾶ εἶχαν ἔξαφανιστεῖ μαζὺ μὲ τὸ δέμα του, πού περιεῖχε ὀποσδήποτε ἀντικείμενα ἄξιας μεγαλειτέρης ἀπ’ τὸ δολλᾶριο πού τοῦ εἶχαν δώσει.

Μόλις ἄρχισε νὰ ὀργιάζῃ τὸ λαθρεμπόριον τῶν οἰνοπνευματικῶν ποτῶν, ὕστερ’ ἀπὸ τὴν ψήφισι τοῦ ἀπαγορευτικοῦ νόμου, ὁ Τζᾶκ κ’ ὁ Ἐντι κατὰλαβαν, ὅτι μπορούσαν νὰ κερδίσουν πολλὰ ἀπ’ αὐτὴ τὴ δουλειὰ. Καὶ ἔγιναν λαθρέμποροι.

Μὰ τὸ ἐπάγγελμα αὐτὸ ἔχει πολλοὺς κινδύνους. Μιὰ νύχτα, ὁ Τζᾶκ κ’ ὁ Ἐντι ἦσαν στὰ χέρια μὲ τρεῖς συναδέλφους τους, πού δοῦλιναν γὰ λογαριασμὸν ἄλλου ἀρχηγοῦ. Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς σιμπλοχῆς ἦταν νὰ σκοτώσων δυὸ ἀπ’ τοὺς ἀντιπάλους των. Ὁ τρίτος πρόφτασε κ’ ἔφυγε. Οἱ ἀστυνομικοὶ ἄκουσαν τοὺς πυροβολισμοὺς καὶ τρέξανε νὰ πιάσουν τοὺς δολοφόνους. Ὁ Τζᾶκ κ’ ὁ Ἐντι ὅμως πέρασαν βλῆ τὴ νύχτα τους ὡς τὸ πρῶτον βιθωμένους ὡς τὸ λαμὸ στὴ λήμη ἐνὸς πάρκου, γὰ ν’ ἀποφύγιον τὴ σύλληψη.

Τὸ ὀλονάτιο ὅμως ἐκείνο ὑπάνου ἔγινε ἀφορμὴ ν’ ἀρπάξῃ πλεονεῖτιδα ὁ Ἐντι, ὁ ὁποῖος ἦταν ἀσθενεῖς κροσῶς, καὶ νὰ πεθάνῃ μέσα σὲ δυὸ βδομάδες. Ἡ λύπη τοῦ Τζᾶκ στάθηκε ἀπεριόραπη. Ὁ ἀδελφός του ἦταν ὁ μόνος ἀνθρώπος πού ἀγαποῦσε στὸν κόσμο. Ἄν ὁ Τζᾶκ εἶχε αἰσθημάτων πὸ χριστιανικὰ, θὰ ἔκανε τὴ σέκη, ὅτι ἴσως ὁ θάνατος τοῦ ἀδελφοῦ του νὰ ἦταν ἡ τιμωρία τοῦ Θεοῦ ἐπειδὴ σκότασε δυὸ ἀνθρώπους, ἐπειδὴ ἔβαξε τὰ χέρια του σὲ αἷμα. Ἄλλ’ ὁ Τζᾶκ δὲν ἦταν ἀπ’ τοὺς ἀνθρώπους πού προσέχουν σ’ αὐτὰ τὰ σμαθῖα. Δὲν τὸν πολιορκίεζε ἡ σέκη, ὅτι εἶχε κάνει ἕνα ἐγκλημα, τὸ πρῶτον ἀπ’ τὴν ἀτέλειωτη σειρά τῶν φόνων πού θὰ διέπραττε ἀργότερον. Ἐκείνο πού τὸν ἐνδιέφερε, ἦταν ὅτι πέθανε ὁ ἀ-

Ὁ Ἄλ Καπόνε. (Τελευταία φωτογραφία του.)

ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ

ΒΑΣΙΛΕΙΣ... ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΙ

Η Ιστορία αναφέρει πολλούς βασιλείς και σουλτάνους ακόμα, οι οποίοι τις ώρες της σχολής των έγραφαν ποιήματα και πεζογραφήματα. Μερικοί μάλιστα άσοληθήκαν, με άρετη έπιτυχία, και με τη δημοσιογραφία. Έπίσης πολλές βασιλίσσες άφιέρωσαν τη ζωή τους στη λογοτεχνία κ' είνε πρόσφατο ακόμα το παράδειγμα της βασιλίσσης της Ρουμανίας Έλισάβετ, ή όποία με το ψευδώνυμο «Κάρμεν Σάντσα», έγραψε άρετά όφραία μνηστορήματα και άλλα λογοτεχνήματα.

Άπό τους παλαιότερους μονάρχας, ό βασιλεύς της Γαλλίας Λουδοβίκος XV, ό όποιος έπεδίδε ό' έπιστημονικές μελέτες, είχε συγγράψει διάφορες άξιόλογες γεωγραφικές πραγματείες περί ποταμών και θαλασσών.

Έπίσης ό Γεώργιος III της Άγγλίας ήταν διάσημος μαθηματικός και με το ψευδώνυμο «Ράιφ Ρόμινσον» είχε δημοσιεύσει στό περιοδικό «Έγχνικά Δοκίμια» μία σειρά σημαντικωτάτων άρθρων του έπ' της Μηχανικής.

Ό Λουδοβίκος XVIII της Γαλλίας ήταν ένας πρώτης τάξεως δημοσιογράφος. Είχε μάλιστα τη μανία νά διαβάξη δια τά άρθρα των σοβαρών δημοσιογράφων της εποχής του, προσπαθώντας ν' άνακαλύψη αμαρτωσίες, γιά νά μπορη κατόπιν νά τους εφρονέυατε.

Συχνά επίσης έστειλε στις εφημερίδες διάφορα σοβαρά και πρωτότυπα άρθρα, τά όποία υπέγραφε με ψευδώνυμο και τά όποία έδημοσιεύοντο άμέσως, αφού άλλωστε ήταν γνωστό, ότι ό άγνωστος εκείνος άρθρογράφος δέν θά περνούσε ποτέ άπ' τό ταμείο νά ζητήσθ πληρωμή.

Και ό καλός αυτός βασιλεύς άσθανόταν μία έντελώς παιδική χαρά, βλέποντας δημοσιεύεσθ τά έργα του, τά όποία έπεδίδον με άταξέσκεια στους φίλους του.

Ό επ'ότινας όμως των βασιλέων—δημοσιογράφων, ήταν ό Μέγας Ναπολέων. Όπως έγραφε και σέ προηρομένο φύλλο μας, έξέδωσε ένα σωρό εφημερίδες κ' έγραφε άπειρά άρθρα και λιβέλλων. Άκόμα κ' όταν βρισκόταν στην έξορία του, έξωκωλουθούσε νά γράφη άναπορήσεις, άρθρα και περιγραφές, πολλές δέ άπ' αυτές είχαν δημοσιευθεί στις Παρισινές εφημερίδες με διάφορα ψευδώνυμα.

Και γιά νά έλιθουμε τώρα στους σουλτάνους, θά σάς αναφέρουμε ότι, είκοσιδύό άπ' αυτούς, όλοι τους γνήσια τέκνα της μεγάλης και παναρχαίας οικογενείας των Όσμανιδών, ύπηξαν έμπνευσμένοι ποιητάι και λογογράφοι. Ό διασημότερος μεταξύ όλων, ήταν ό Σελήμ ό Τρομερός.

Έπίσης και ό Άβδούλ Χαμίτ, ό μισόφρολλός εκείνος σουλτάνος, ύπήρξε «δημοσιογράφος», πολύ ιδιότυπος όμως και έντελώς «sui generis». Ό Χαμίτ, ως γνωστό, διατηρούσε όλόκληρο τάγμα από ρεπόρτερ ή μάλλον χαμηλότες, όί όποιοι τον πληροφορούσαν σέ κάθε όρα και στιγμή γιά ότι συνέβαινε μέσα κ' έξω άπ' τό παλάτι.

Ό ίδιος σουλτάνος κατόπιν διάλεγε άπ' αυτό τό ύλικό ότι θεωρούσε πύ ένδιαφέρον, τό ταξινόμεισε και τό έστειλε στό άνακτορικό τυπογραφείο όπου τυπωνόταν σ'... Ένα και μόνο αντίτυπο. Κι' αυτό ήταν... ή καθημερινή προσωπική εφημερίς του σουλτάνου.

δελφός του.

Την ήμέρα της κηδείας του Έντι, όί αστυνομικοί ήσαν έν έπιφυλακή, ξέροντας ότι ό Τζάκ, ό όποιος παρέμενε ακόμα άσύλληπτος, θά έκανε τ' άδύνατα δυνατά γιά νά φύγη γιά τελευταία φορά τον άδελφό του. Παραμόνευαν όλη την ήμέρα κ' όλη τη νύχτα έξω άπ' τό σπίτι. Άσολούθησαν την κηδεία ως τό κομητήριο. Μά ό Τζάκ δέν είχε φανεί πουθενά.

Ότόσο, ό Ντάιμοντ περιρλούθησε την κηδεία του άδελφού του. Πέρασε μπρός άπ' τους πολίαινα, πού τον χωρέτσαν με σεβασμό. Έφριξε χώμα στον τάφο του άδελφού του, έβρεξε τό φέρετρο με τά δάκρυά του και έφυγε, χωρίς νά τον ένολήση κανείς.

Πώς τά κατάφερε; Είχε μεταμειωθεί άπλοσύτητα σέ ίερέα! Κι' ό πόνος είχε μεταμορφώσει τόσο τά χαρακτηριστικά του προσώπου του, ώστε κανείς άπ' τους παρισταμένους δέν τον άναγνώρισε ή έκείνοι πού τον άναγνώρισαν συγνήθησαν άπ' την άδελφική του στοργή και δέν απέκάλυψαν στους αστυνομικούς την παρουσία του.

Πέρασαν πολλά χρόνια άπό τότε. Ό Τζάκ Ντάιμοντ επροόδευσε. Έγινε ένας άπ' τους διασημότερους άνδρας της Άμερικής και του κόσμου. Ή θρηοδία του είχε γίνει θρύλος. Ότόσο, ό σκληρόκαρδος αυτός έγγληματίας, ό άρχηγός αυτός μιας σπείρας δολοφόνων, βρήκε στό τέλος τό δάσκαλό του. Δολοφονήθηκε άπό άνθρώπους του Κατόνε.

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΘΑΝΕΤΕ

ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

— Η τρομερή οικονομική κρίσι πού απλώθηκε σ' όλο τον κόσμο, μετά τον Έυρωπαϊκό πόλεμο, ανάγκασε πρό όλίγων μηνών τον Βερολινέζο γιατρό Κάριλ Ρίττερ νά κάνει διάφορα πειράματα άλλοποίσεως της άνθρωπίνης ζωής.

— Έχοντας, λοιπόν, όπ' όμη του τους πρωτοπλάστους προγόνους μας, έδημοσίευσε σειράν άρθρων τον σέ διάφορες εφημερίδες κ' έπιστημονικά περιοδικά, με τά όποια έντεστηρίξε, ότι ή άνθρωπότης μπορεί νά έξωσφαλίσθ την αιώνα έντυχία της και μακαριότητά, άν άποφασίσει νά μνηθθ τη ζωή του... Άδμία και της Έδας!

— Διαβάζοντας τις θεωρίες του κ. Ρίττερ ή γνωστοτάτη στους άριστοκρατικούς κύκλους του Βερολίνου κυρία Ντόρα Κέρβιν, έπερυχηθ ένθουσιώδης άπαδός του.

— Έπειδή δέ τό Βερολίνον δέν ήταν δυνατόν νά μεταβληθθ σέ Κήπο της Έδέμ, ό κ. Ρίττερ πήρε την... Έβαν του κ' έφυγαν γιά τη Σάριλ, ένα έρημικό νησί του Έιρηνικού Όγκανού, όπου θά κάμουν τά σχετικά τους πειράματα.

— Σύμφωνα με μία τελευταία στατιστική, οι άγαμοι αύξάνουν διαρκώς στη Γαλλία.

— Κι' αυτό συμβαίνει ίσως γιαι άπό τό 1925 έπεβλήθη πρόσθετος φόρος εισοδήματος 25 ο/ο σ' όλους τους άνω των 30 έτών άρχίοντας και διεzeugμένους.

— Ό διάσημος Άμερικανός αεροπόρος Λίντμπεργκ ασφάλισε πρό ήμερών τη ζωή του γιά 25.000.000 δολάρια!

— Ένας κορσάς του Σιάγκου, γιά νά μήν πλήττον οι πελάτες του, έγκατέστησε τελευταία στό μαγαζί του όλόκληρη τζάζ-μπαγι, ή όποία παίζει συνεχώς κατά τις εργάσιμες ώρες διάφορα ευχάριστα μουσικά κομμάτια.

— Σέ διάφορες πόλεις της Γερμανίας έγινε σθημένο 785 έν όλο άνδριάντες του Βίσμαρκ.

— Η τελευταίη πυροσβεστική ύπηρεσία όλου του κόσμου είνε του Σιάγκου. Τό προσωπικό της άνέρχεται σέ 12.000 άνδρας, διαμοιρασμένους σέ 80 σταθμούς.

— Έπειδή κατά τά τελευταία χρόνια ό αριθμός των διαγώνων αύξήθηκε καταπληκτικά στην Άμερική, ιδρύθηκε πρό μηνός στη Νέα Υόρκη ένας Σύνδεσμος προστασίας των γυναικών δικαιοσύμιατων.

— Ό Σύλλογος αυτός, ό όποιος άποτελείται από κυρίες της άνωτέρας άριστοκρατίας, έχει σκοπό νά προλαμβάνη την έκδοσι διαγώνων. Κάθε Νεοσύρκεζα σύζυγος, πού διατρέχει τον κίνδυνο νά την χωρίσθ ή σύζυγός της, μπορεί νά προσφεύγη στον πρωτότυπο αυτό Σύλλογο και νά ζητήσθ τη μεσολάβησί του γιά νά συμβιβασθ με τον σπιθίο της.

— Υπεβλήθη μάλιστα έκ μέρος του Συλλόγου αυτό μακροσκελής υπόμνημα στον Πρόεδρο των Ήνωμένων Πολιτειών, διά του όποιου ζητείται νά διαταχθούν τά Άμερικανικά δικαστήρια νά μη χορηγούν διαζύγια γι' ασήμαντες άφοριές.

— Ό Ζωολογικός Κήπος του Λονδίνου έλιουτίσθη πρό ήμερών με έναν ασάνιο έλεφαντα, του όποιου όλόκληρο τό δέμα είνε πάλαιτω και κ' είναι πύθωνα μήκους 12 μέτρων.

— Ό έλέφας μεταφέρθηκε άπό τό Σιάμ κ' άγοράστηκε αντί 5.000 λιρών, ό δέ πύθων συνελήφθη στο δάσος της Γουιάνης —Νοτίου Άμερικής— κ' άγοράστηκε αντί 275 λιρών.

— Η Γαλλία έξάγει κάθε χρόνο στο έξωτερικό άφώματα και διάφορα άλλα είδη καλλοντικών συνολικής αξίας περίπου 30.000.000 φράγκων.

— Την περασμένη δεομάδα οι χωρικοί του Νομπόδσο της Πολωνίας, αφού συνέλαβαν ένα ληστή πού είχε ρημάξει την περιφέρειά τους, τον έκρέμασαν από ένα δέντρο και τον έκαμαν ζωντανό!

— Στη Σοβιετική Ρωσία, πού όλα τά τρόφιμα πωλούνται με δελτία, τά παιδιά πού είνε κάτω των δέκα χρόνων, δέν δικαιούνται δελτίων.

— Πέθανε πρό ήμερών στη Χάρδη της Γαλλίας, σέ ήλικία 85 χρόνων, ό Φρανσουά Μοντριέ, πλοίαρχος και ιδιοκτήτης ενός ναυαγισσοστικού.

— Ό γερο-θαλασοόλικος αυτός έώσσε σ' όλη του τη ζωή 2.375 ναυαγούς και είχε τιμηθ με τό παράσημο της Λεγεώνας της Τιμής.

— Ό Άγγλος Μάκ Τζόνσον έφευρε τελευταία ένα νέο είδος σκαφάνδρου, με τό όποιο οι δούτα θά μπορούν στό μέλλον νά κατεβαίνουν εις βάθος 800 μέτρων ύπό την επιφάνεια της θαλάσσης.

— Η Γαλλική φωνογραφική εταιρεία «Όντεόν» παράγει κάθε χρόνο 15.000.000 περίπου πλάκες γραμμοφώνων.

Ο ΣΥΛΛΕΚΤΗΣ